

Aspidistra elatior (Aspidistra wyniosa)

rodzina Liliaceae

Znanych jest 8 gatunków z rodzaju **Aspidistra** – występują one w naturze we wschodniej Azji (od Himalajów po Japonię). Rosną w suchych zaroślach i są wyjątkowo odporne na suszę - nie znoszą zbyt obfitego podlewania. Potoczna nazwa aspidistry - żelazne liście, całkowicie odpowiada właściwościom tej rośliny - jest bardzo odporna na przesuszenie, złe oświetlenie i wahania temperatury. Może rosnąć w miejscach słonecznych jak i silnie zacienionych, wręcz ciemnych. Jest to bezłodygowa bylina kłączowa, dorastająca do wysokości 60 cm, pęd naziemny ma rozetowy, a liście odziomkowe. Są one duże (do 50 cm), ciemnozielone, błyszczące, skórzaste, eliptyczne, ostro zakończone. Charakteryzuje się powolnym wzrostem, w normalnych warunkach wyrasta rocznie 4-5 liści.

Kwiaty ma niepozorne, kremowe do fioletowych, rozwijają się na krótkich ogonkach tuż przy powierzchni ziemi - zapylane są przez mrówki i ślimaki. Często bywają nawet niezauważone, gdyż mają bardzo krótki czas kwitnienia, nie pachną. Rozmnażamy aspidistry przez podział starszych roślin. Najlepiej je uprawiać w chłodnym pomieszczeniu (temperatura 13-21°C), a latem można wynosić na zewnątrz (w przewiewne miejsce), zimą zaś trzymamy je w chłodnym pomieszczeniu. Lubią raczej miejsca zacienione, a gleba powinna być przepuszczalna. W lecie staramy się utrzymać stałą wilgotność gleby, ale nie przelewamy, zimą ograniczamy podlewanie. Nawożenie stosujemy umiarkowane i tylko w okresie wegetacji, (co 2 tygodnie). Nie przesadzamy ich zbyt często – lubią „ciasne” doniczki.